

naprawy gwarancyjnej i szkody uprawnionego z gwarancji, jak również szkody wyrządzone gwarantowi przez pracowników obsługi przy wykonywaniu powierzonych im czynności obsługi gwarancyjnej.

§ 23. Zawarte przed dniem wejścia w życie uchwały umowy o przekazanie obsługi gwarancyjnej oraz umowy zlecenia obsługi gwarancyjnej nie odpowiadające warunkom określonym w bezwzględnie obowiązujących przepisach uchwały podlegają dostosowaniu do przepisów uchwały w terminie 3 miesięcy pod rygorem ich nieważności.

§ 24. Do umów o przekazanie obsługi gwarancyjnej oraz umów zlecenia obsługi gwarancyjnej, zawartych przed dniem wejścia w życie uchwały, z wyłączeniem umów, o których mowa w § 23, stosuje się przepisy uchwały, jeżeli chodzi o skutki zdarzeń, które nastąpiły po dniu jej wejścia w życie.

§ 25. Uchwała wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

2

ZARZADZENIE Nr 32 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 24 grudnia 1985 r.

w sprawie kierowania do pracy funkcjonariuszy zwolnionych ze Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej.

Na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1985 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu używa się określenia:

- 1) funkcjonariusz — rozumie się przez to funkcjonariusza zwolnionego ze Służby Bezpieczeństwa lub Milicji Obywatelskiej, który nie ukończył: mężczyzna — 55 lat życia, kobieta — 50 lat i nie został zaliczony do jednej z grup inwalidów,
- 2) wojewódzki urząd spraw wewnętrznych — rozumie się przez to wojewódzki urząd spraw wewnętrznych właściwy ze względu na miejsce zamieszkania funkcjonariusza,
- 3) organ zatrudnienia — rozumie się przez to terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw zatrudnienia stopnia podstawowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania funkcjonariusza.

§ 2. 1. Funkcjonariusza kieruje się na jego wniosek do pracy w uspołecznionym zakładzie pracy.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, gdy brak jest możliwości skierowania do pracy w uspołecznionym zakładzie pracy, można skierować funkcjonariusza, za jego zgodą, do jednostki gospodarki uspołecznionej organizującej produkcję lub usługi w formie pracy nakładczej — do zatrudnienia w tej pracy.

3. Funkcjonariusz składa wniosek o zatrudnienie w wojewódzkim urzędzie spraw wewnętrznych, który przekazuje ten wniosek do organu zatrudnienia.

4. Organ zatrudnienia kieruje funkcjonariusza do pracy w porozumieniu z szefem wojewódzkiego urzędu spraw wewnętrznych.

§ 3. 1. Funkcjonariusza należy skierować do pracy odpowiadającej jego kwalifikacjom fachowym. W razie niemożności skierowania do takiej pracy, funkcjonariusza — za jego zgodą — można skierować do innej pracy.

2. Uspołeczniony zakład pracy zatrudni funkcjonariusza skierowanego przez organ zatrudnienia, uwzględniając wskazania zawarte w skierowaniu. Zatrudnienie funkcjonariusza następuje na ogólnych zasadach, z

uwzględnieniem warunków zatrudnienia i wynagrodzeń określonych w taryfikatorze kwalifikacyjnym obowiązującym w danym zakładzie pracy.

§ 4. 1. Funkcjonariusza należy skierować do pracy w miejscowości, w której ma stałe miejsce zamieszkania, lub w miejscowości pobliskiej, jeżeli do miejsca pracy jest możliwy dojazd państwowymi środkami komunikacji.

2. Za zgodą funkcjonariusza można skierować go do pracy w innej miejscowości niż określona w ust. 1, jeżeli zakład pracy, który zatrudni funkcjonariusza, zapewni mu pomoc w uzyskaniu lokalu mieszkalnego.

§ 5. 1. Jeżeli funkcjonariusz odmawia podjęcia proponowanej pracy z uwagi na to, że nie odpowiada jego kwalifikacjom fachowym lub z powodu znacznej odległości od miejsca zamieszkania albo z innych uzasadnionych przyczyn — powinien zawiadomić o odmowie organ zatrudnienia i wojewódzki urząd spraw wewnętrznych.

2. Szef wojewódzkiego urzędu spraw wewnętrznych w porozumieniu z organem zatrudnienia dokonuje oceny zasadności odmowy podjęcia pracy przez funkcjonariusza.

3. W razie nieuzasadnionej odmowy podjęcia pracy przez funkcjonariusza, organ zatrudnienia po uzgodnieniu z szefem wojewódzkiego urzędu spraw wewnętrznych kieruje funkcjonariusza do pracy na zasadach ogólnych.

§ 6. Funkcjonariuszowi, który sam wskaże zakład pracy, w którym chciałby podjąć pracę — bez pośrednictwa organu zatrudnienia — i zgłosi się do tego organu o wydanie skierowania do pracy, organ zatrudnienia wydaje takie skierowanie.

§ 7. 1. W razie istnienia przeszkody uniemożliwiającej skierowanie funkcjonariusza do pracy w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wniosku o zatrudnienie, organ zatrudnienia zawiadamia o tym wojewódzki urząd spraw wewnętrznych.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, nie zwalnia organu zatrudnienia oraz szefa wojewódzkiego urzędu spraw wewnętrznych od obowiązku skierowania funkcjonariusza do pracy niezwłocznie po ustaniu przeszkody uniemożliwiającej skierowanie go do pracy.

§ 8. 1. W razie rozwiązania stosunku pracy z funkcjonariuszem, który nabył prawo do emerytury milicyjnej w wymiarze niższym niż za 30 lat wysługi emerytalnej i chce nadal pracować — funkcjonariusza tego kieruje się do pracy w trybie określonym w niniejszym zarządzeniu.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o skierowanie go do pracy w wojewódzkim urzędzie spraw wewnętrznych w terminie 30 dni od dnia rozwiązania z nim stosunku pracy, a jeżeli rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z powodu przedłużającej się choroby lub usprawiedliwionej nieobecności w pracy z innych przyczyn — w ciągu 30 dni od dnia ustania przyczyny, która spowodowała rozwiązanie stosunku pracy.

3. Prawo ponownego skierowania do pracy w trybie określonym w zarządzeniu nie przysługuje w razie roz-

wiązania z funkcjonariuszem stosunku pracy bez wypowiedzenia z jego winy lub w razie porzucenia pracy.

§ 9. W miarę istniejących możliwości mogą być kierowani do pracy, na ich prośbę, według zasad określonych w zarządzeniu, także funkcjonariusze, którym przysługuje emerytura milicyjna z tytułu osiągnięcia 30 lat wysługi emerytalnej lub którzy ukończyli: mężczyźni — 55 lat życia, kobiety — 50 lat.

§ 10. Traci moc zarządzenie nr 17 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 marca 1976 r. w sprawie kierowania do pracy funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej zwolnionych ze służby (Monitor Polski Nr 10, poz. 49).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

3

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WĘWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 2 stycznia 1986 r.

w sprawie eksperymentalnej sprzedaży na targowiskach mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego na obszarze niektórych województw.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 1 zarządzenia nr 30 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1985 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu mięsem z uboju gospodarczego (Monitor Polski Nr 41, poz. 261) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres sześciu miesięcy eksperymentalną sprzedaż na targowiskach mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego na obszarze województw:

- 1) leszczyńskiego,
- 2) stołecznego warszawskiego,
- 3) tarnobrzeskiego.

§ 2. Ustala się zasady sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego na targowiskach stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 3. Za mięso z uboju gospodarczego uważa się mięso pochodzące z uboju zwierząt rzeźnych, wyhodowanych we własnym gospodarstwie rolnym przez producentów rolnych, które podlega urzędowemu badaniu przed i po uboju.

§ 4. Producentami rolnymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są posiadacze indywidualnych gospodarstw rolnych, a także osoby fizyczne będące właścicielami lub

użytkownikami działek rolnych, prowadzące własny chów zwierząt.

§ 5. Za zwierzęta rzeźne wyhodowane we własnym gospodarstwie uważa się zwierzęta hodowane przez producenta rolnego przynajmniej przez okres 3 miesięcy przed dokonaniem uboju.

§ 6. Warunki i zasady sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego na targowiskach, określone w zarządzeniu, stosuje się także do osób, które nie będąc producentami rolnymi wyhodowały zwierzę rzeźne we własnym gospodarstwie.

§ 7. 1. Producent rolny może sprzedawać na targowiskach (halach targowych, bazarach i placach targowych) mięso wieprzowe, wciowe, cielęce, baranie, słonię, sadło, łój, podrobę i jelita.

2. Producent może sprzedawać artykuły mięsne wymienione w ust. 1 jedynie na obszarze województwa, w którym znajduje się jego gospodarstwo.

§ 8. Sprzedaż wędlin, w tym wędlin podrobowych, przez producenta rolnego jest niedozwolona.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: J. Józwiak

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 2 stycznia 1986 r. (poz. 3)

ZASADY-SPRZEDAŻY MIĘSA Z UBOJU GOSPODARCZEGO NA TARGOWISKACH

I. Warunki sprzedaży mięsa.

1. Na targowiskach mogą sprzedawać mięso z uboju gospodarczego indywidualni producenci rolni lub naj-

bliżsi członkowie ich rodzin, stale zamieszkali we wspólnym gospodarstwie domowym producenta, oraz osoby fizyczne, które nie będąc producentami rolnymi wyhodowały zwierzę rzeźne we własnym gospodarstwie, a w tym